

αμυγδαλιά

αμυγδαλιά κ. **μυγδαλιά**, **η**, ουσ. [<αρχ. ἀμυγδαλέα], η αμυγδαλιά·

- τινάζω την αμυγδαλιά, (στη γλώσσα της αργκό) συνουσιάζομαι: «κλείστηκαν στο δωμάτιο και τίναξαν την αμυγδαλιά». Από την εικόνα του ζευγαριού που επιδίδεται στην ερωτική πράξη κάτω από μια ανθισμένη αμυγδαλιά και, καθώς ο άντρας μπαινοβγαίνει στη γυναίκα, πέφτουν τα άνθη της αμυγδαλιάς. Η ανθισμένη αμυγδαλιά παραπέμπει στην άνοιξη, οπότε δικαιολογεί και το ζευγάρι που συνουσιάζεται στο ύπαιθρο.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας